

આંજે માટે ખાસો સનેડો

ચોપડી ૩

આંજે માટે ખાસો સનેડો (ચોપડી મંજનીઉ વારતાઉ)

- પનું ૩ જ્ઞાની માડુ ઈસુજો ભજન કરેલા અથેતા
માથ્થી ૨ : ૧-૧૧
- પનું ૬ યોહાન બાપ્તિસ્તી
માથ્થી ૩ : ૧-૧૭
- પનું ૧૧ લકવેવારો માડુ
માર્ક ૨ : ૧-૧૨
- પનું ૧૪ અંધો માડુ ડસંધો થીએતો
યોહાન ૯ : ૧-૩૮
- પનું ૨૨ સરકારી અમલધારજો ભિમાર છોકરો
યોહાન ૪ : ૪૬-૫૩
- પનું ૨૪ સાંકડો ઘરવાજો
માથ્થી ૭ : ૧૩-૧૪

પેલા ઢી વાંચ્યો

ઈસુજીઉં ઘણે વારતાઉં ઢીતે ડિનેમેં આવઈઉં અંઈ.
કતરીકઉંક વારતાઉં ઈની કરેલ અજાયબ
કમે વિસેજીઉં અંઈ.
હાલ ઈઝરાયલ તરીકે ઓળખાજેતો ઈન દેશમેં
ઈસુ જન્મેઆ હોવા.
ઉતે વસંઘલ વડે ભાગજા માડુ યહુદી હોવા.
યહુદી પંઢજે દેશતે
રાજ કરીંઘા ન હોવા
રોમન લોક ઈની મથે રાજ કરીંઘા હોવા.
યહુદીએંજો હેકડો રાજા હો '
ઈન જો નાં હેરોદ હો. ઈ બોરોજ ખરાભ હો.
ઈશ્વર ઈનીજે માટે મહાન અને ભલો રાજા
હલાઈઘા, એડો વચન ઈશ્વર પંઢ ઈનીકે ડનો હો.
કડે ઈ ડીં અચે, જે ભલો રાજા અચે
અને ઈનીકે આઝાદ કરે ઈનજી
યહુદી વાટ નેરીંઘા હોવા.
હીન ચોપડીજીઉં મળે વારતાઉં
બાઈબલમંજાથી ગનેમેં આંવઈ અંઈ
પેલા હકડી વારતા વાંચ્યો પોર્ય જ
બઈ વારતા વાચેજી ચાલુ કર્યો,
ઈસુજી બઈઉં ઘણે વારતાઉં આંકે ચોથી ચોપડીમેં
વાંચેલાય મલનીઉં.

૧ જ્ઞાની માડુ ઈસુજો ભજન કરેલા અથેતા

ઈસુ જન્મેઆ તે પોઆ
કેતરાક જ્ઞાની માડુ
ઉગોણી ઈસનું યરૂશાલેમ આયા.
ઉની માડુએકે પુછયો,
“યહુદીએજો રાજા ભનેજો આંય
ઈ બાલક કતે આય?
ઉગમણી ઈસમેં અસી ઈનજો તારો ડિઠો,
એતરે અસીં ઈનજો ભજન કરેલાય
આયા અઈયુ”
હેરોદસ રાજા ઈ સોય
તેર ઈ બોરોજ ગભરાણો.
યરૂશાલેમજા મડે માડુ પણ ગભરાણા.

તે સે દોરોદસ રાજા યદુદી
ઘારમીક આગેવાનજી સત્તા બોલાય,
અને ઉનીકે પુછે,
“ઘરમશાસતર જે ચે પરમાણેજો રાજા
કીતે જન્મેઓ ખંપે?

ઉની જમાભ ડિનો,
“ઈનજો જનમ બેથલેહેમ નાલેજે
ગામેં થીઘો.
પથગંબરે જુકો લખ્યોં અયોં, ઈન મથા
અસી જાણોતા
‘યદુદીઆ પ્રાંતમેં બેથલેહેમ,
યદુદીયાજે મણી નગરમેં
તું કીં ઓછો નઈએં,
કારણ, તો મંજાથી હકડો એળો
આગેવાન અચીઘો સે મુંજે
ઈઝરાયલ માડુએંકે ઘોરીઘોં”
દોરોદ રાજા ઉગોણેજા જ્ઞાની માડુએંકે
ખાનગીમેં મલ્યો, અને તારો
ક્રીન ટાણે ડિસાણો ઈનજો ચોકકસ સમથ
ઈની વટાનું જાણે ગને.
પોથ ઈનીકે બેથલેહેમ હલાય,
અને ચે,
“આંઈ વિંઝો અને બાલકકે જરૂર ણજી અચો.
બાલક આંકે લજે પોથ મુંકે ખબર ડીઓ,
સે આંઉ પણ વંઝીને ઈનજો ભજન કરીઆં.”
ઉગોણી દીસજા માડુ વ્યા, અને આંગળ
ઈની નેથોં હોં ઈજ તારો
ઈની ડિઠો.

ઈ તારો ઈનીનું અગિયા હલાણ લગો
 અને જન ઘરમેં બાલક હો
 ઈન મથે સીધો અચીને ઘંભ્યો.
 તારો નેરેને ઈ બોરાજ રાજ ધ્યા.

ઈ ઘરમેં વ્યા, અને ઈની
 બાલક ઈસુકે ઈનજી મા વટે ડિઠો.
 ઈ ઘૂટણો વ્યા અને
 ઈનજો ભજન કયોં
 ઈની પંઢજીઉં કુથરીઉં છોડયો,
 અને સોન અને બોળજો
 અત્તર અને લોબાનજી
 ઈનકે ભેટ ચડાયો.
 ઈશ્વર ઈની જ્ઞાની માડુએકે સોણેમેં
 ચેતવણી ડિનોં જે, આંઈ હેરોટ રાજા
 વટે પાછા વેજા મ, એતરો ઉં
 બે રસ્તેનું પંઢજે દેશ પાછા વ્યા.

૨ યોહાન બાપ્તિસ્તી

ઈસુ ગાલીલજે નાઝરેથમે વડા ધ્યા.

દીન સમય તે ઈ લગભગ ત્રીએ વરેજા થેઆ હોવા.

ઈન સમયમે યોહાન બાપ્તિસ્તી નાલેજો માડુ

યહુદીઆજે ઉજ્જડ પ્રદેશમે

ઈશ્વરજે વિષયમે બોધ કરણ લગો.

ઈ માડુએકે ચોણ લગો.

“હાણેથી પાપ કરીજા મ, ઈશ્વરજી ઈચ્છા

પરમાણે વરતો, કારણ, ઈશ્વર પંઢ

રાજ કરીએતો!”

યશાયા પયગંબર દીનજ યોહાન વિશે

ઘણે વરે પેલા લખે હોય,

“સનમે કોય પોકારેતો, પ્રભુ જો માટે

મારગ તૈયાર રખો. ઈનીજો મારગ

સપાટ કર્યો!”

યોહાનજા કપડાં ઉઠજે વારેજા
ભનાયેલ હોવા, અને ઈ
ચમજો પટ્ટો બધીઘો હો.
ઈ તીક અને જંગલી મઘ ખેંઘો હો.

ઘણે માડુ યરુશાલેમ, યહુદીઆ અને
યરદન નયજે કિનારેજે નગરેમંજાથી
ઈનજો સુણેલા અચીંઘા હોવા
ઈ માડુએ અગિયા પંઢ કરેલા ખોટા કમ
કબૂલ કરીંઘા હોવા
પોય યોહાન ઈનીકે નયમે
બાપ્તિસ્મા ડીંઘો હો.
પણ યોહાન નેરેકે,
યહુદીએંજા ઘણે ધારમિક આગેવાન
પણ બાપ્તિસ્મા પામેલા અચેંતા.

એતરે યોદાન ઈનીકે ચેં,

“આઈ સપ જેડા ખરાભ અયો.

થોડેક સમયમેં ઈશ્વર આંકે

સજા કરીંઘા.

આંઈ ઈશ્વરજે કોપનું ભયી વેઘા

એળો ઘાર્યોંતા?

જો આંઈ સચઈજ પાપ કેજો

છડે ડિનું દોય, તસે આંઈ

આંજી રીતભાતસે વતાયો. આંઈ ઈબ્રાહીમજા

સંતાન અયો એળા ખોટા બાના મ કઢયો.

ઈશ્વર ત હીની પથ્થરેમંજાનું પણ ઈબ્રાહીમજે માટે

સંતાન પેદા કરી સગે ઈ આય.

ખાસા ફળ ન ડે તે ઝાડકે

માળી ઉખેડે વજે ને બારે છડેતો.

ઈશ્વર પણ આંજો ન્યાય કરીંઘા કે,

આંઈ કોય કમજા નયો.

આંઈ પાપ કેજો છડે ડના અંયા સે વતાયલા

આંઉ પાણીસે આંજો બાપ્તિસ્મા કરીંઆં તો પણ

હકડો જણ અચીંઘોસે ન્યાયીપણે

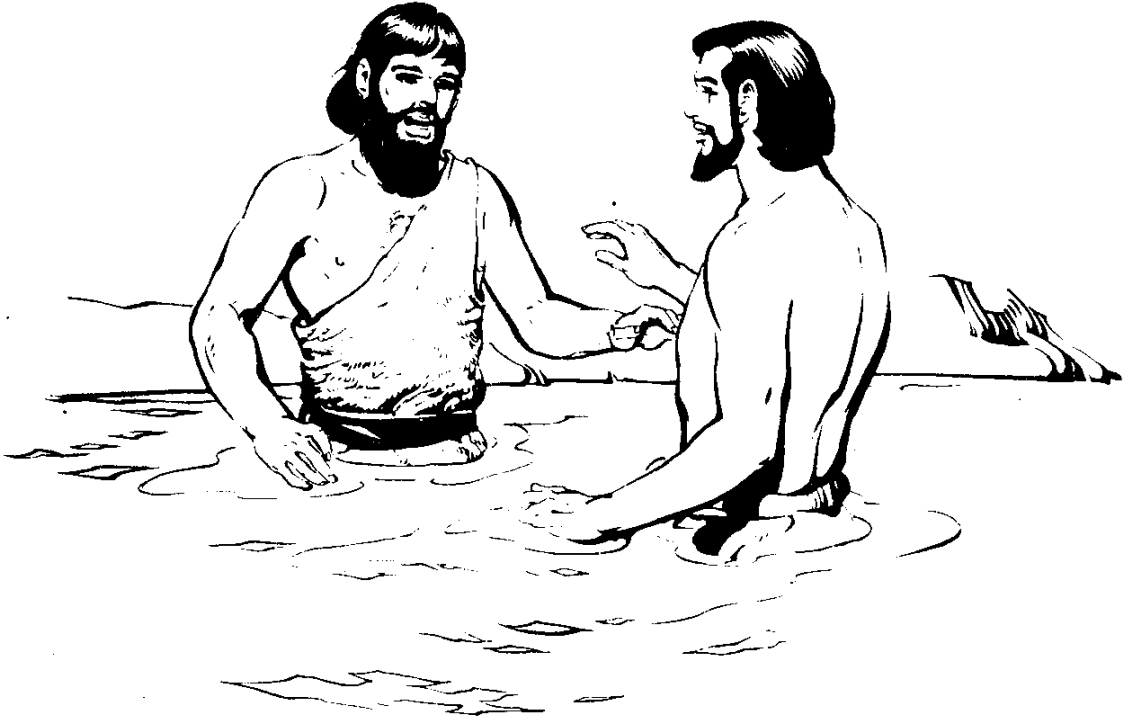
પવિત્ર આત્માસે આંજો બાપ્તિસ્મા કરીંઘો.

અને અગ્નિજી માફક આંકે શુદ્ધ કરીંઘો

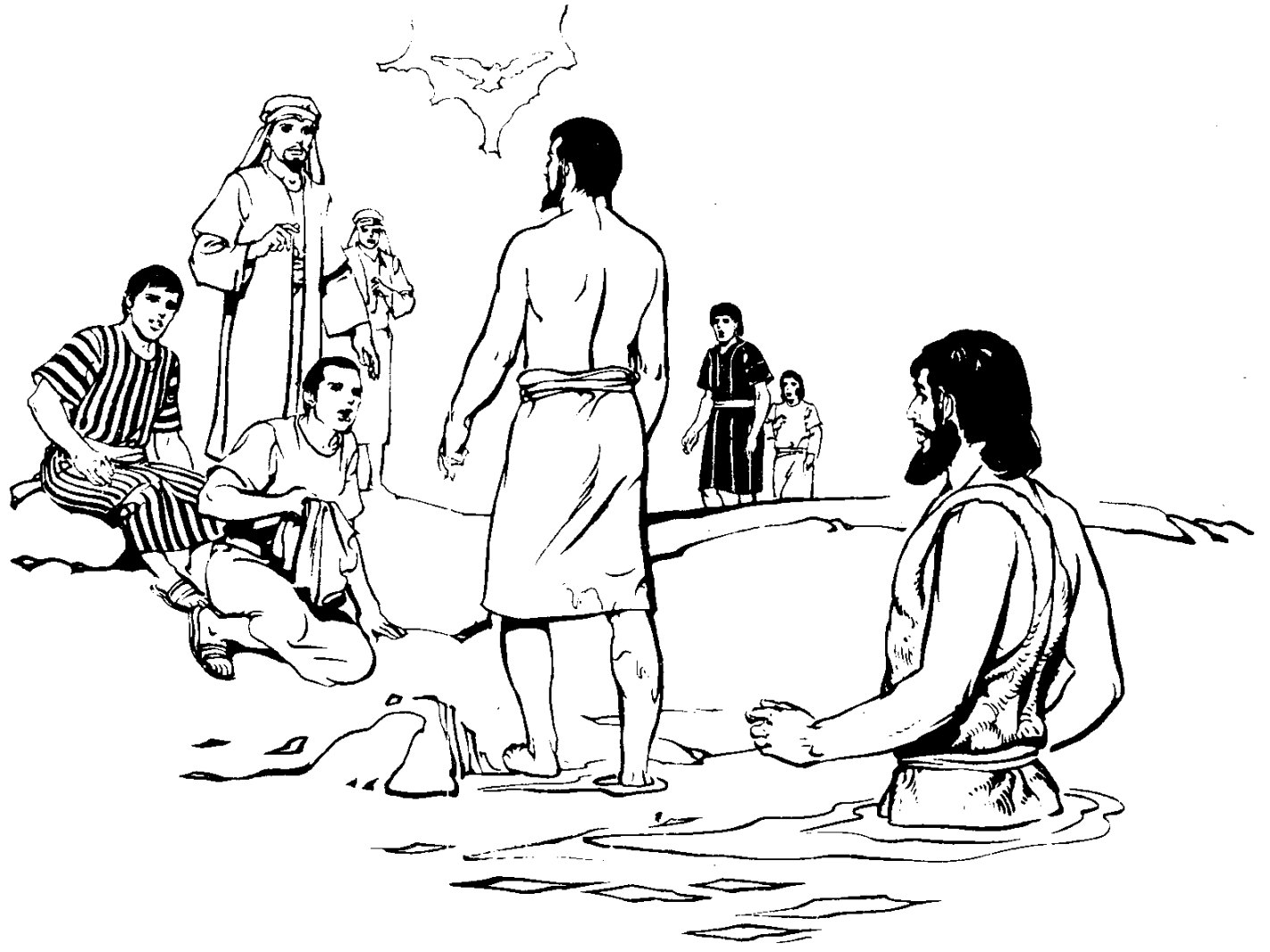
ઉ મું કના મહાન આય, અને આંઉ ઉનીજા

ચંપલ ઉપાડે કે લાયક નઈયા.”

હકડે ખેળુ જોના અંઈ જુકો પંઢજે હથમેં
 સુપડો ખણીને ઉભા રેંતા અને ઘવેંમંજાનું
 ભુસો ઓડાય છડીએંતા.
 ઈ અનાજ કોઠારમેં ભરીંઘા પણ ભુસો
 કડે ન ઉઝે એળી આગમેં વજંઘા.”
 કેતરાક માડુ અનાજ જોના અને કેતરાક
 ભુસે જોના અંઈ.

ઈન સમયતે ઈસુ ગાલીલથી
 યરદન નાલેજી નય તે આયા.
 યોહાન ઉતે બાપ્તિસ્મા કરીંઘો હો.
 ઈસુ યોહાનકે ચ્યોં
 “મુંકે બાપ્તિસ્મા ડે.”
 પણ યોહાન શરૂઆતમેં ના ચેં.
 યોહાન ચેં, “આંઈ મુ વટે અચો
 ઈ ભરાભર નાય. ખરેખર ત
 આંઈ મુંકે બાપ્તિસ્મા ડિની ખપે.”

પણ ઈસુ ફરી યોહાનકે ચ્યો,
 “મુંકે બાપ્તિસ્મા ડે. ઈ કે સે
 ઈશ્વરજી ઈચ્છા પરમાણે પાં મળે કરી સગદાશુ.
 તેસે યોહાન ઈસુકે બાપ્તિસ્મા ડિનેલાય
 સંમત થ્યો.

ઈસુજો બાપ્તિસ્મા થ્યો કે તુરત જ ઈ
 પાણીમંજાનું બારા આયા.
 આકાશ ઉઘડી વ્યો.
 અને ઈશ્વરજો આત્મા ઈની મથે
 કબૂતરરૂપે ઉતરી અચીંઘો ઈસુ ડિઠો.
 આકાશમંજાનું ઈશ્વર કુછયા,
 “હીં મુંજો વહાલો પુતર આય.
 આંઉ ઈન મથે બોરો પ્રસન્ન અઈયાં.”

૩ લકવેવારો માડુ

કતરાક ડીં સુધી ઈસુ
ગાલીલ પ્રાંતમેં મુસાફરી કયોં
પોય કરનાહુમ પાછા આયા.
માડુએકે તુરત ખબર પઈ કે
ઈસુ ઘરે આયા અંઈ
તેંસે ઈ ઈસુકે મલેલા આયા
ઈસુ ઈનીકે ઈશ્વર વિશે બોધ ડીં અણ લગો.
એતરા માળે માડુ આયા હોવા જે
ઘરવાજાનું બાર પણ ઉભા રેજી જ્યા ન હોઈ.
થુડીવાર પોએ ચાર માડુ
હકડે માંઘે માડુકે ઉપાડેને આયા.
કારણ કે ઈ હલી સગધો ન હો.
ઈ ઈન માડુકે ઈસુ વટે ગની વંઝેલા ઈચ્છધા હોવા.
પણ ઉતે ઘણે ગડધી હોઈ તેસે
ઈસુ વટે ગની અચી સગધા ન હોવા.

ઈ ચાર માડુ ઘરજે છાપરે મથાનું
 વડો બાકોરો વઘોં
 માંધે માડુજો ખાટલો છાપરે મધે ખણી વ્યા
 અને બાકોરે મંજાનું ભરાભર ઈસુજી અગિયા
 નીચે ઉતાર્યો.

ઈસુ નરવો કે ઈની માડુએજો
 મું મધે કેતરો મળો વિશ્વાસ આય!
 તેસ ઈસુ માંધે માડુકે ચ્યોં,
 “મુંજા દિકરા, તોજા પાપ માફ થ્યા અંઈ.”
 થહુદીએજા કેતરાક પંડિત પણ
 ઉતે હાજર હોવા. ઉં મનમેં વિચારણ લગા,
 “ઈ કુરેલાય એજો ચેતો? ઈ ઈશ્વરજો અપમાન
 કરેતો. ઈશ્વર સિવાય કોય માડુ પાપ માફ
 કરે વગે ન.”

ઈસુ જાણઘા હોવા કે પંડિત કુરો વિચારીએંતા.
 તેંસે ઈની ઉનીક'ચ્યો, “કીં આઈ
 એળો મળે વિચાર્યોંતાં? આંકે ખાતરી આય કે,
 ‘ઉથી, તોજો વિછાણ ખણ અને હલ
 ઈ ચોણું અઘરો આય, પણ
 ‘તોજા પાપ માફ થઈ વ્યા અંઈ’ ઈ ચોણું સહેલો આય.
 કારણ, ઈ પુરવાર કરી સગાજે નતો,
 છતાં આંઉ આં વટે સાબિત કંઘોસ કે
 માડુજે પુતરકે હીન પૃથ્વી મથે
 પાપ માફ કરેજો અધિકાર આય.”
 પોય ઈસુ લકવેવારે માડુકે ચ્યોં.
 “ઉથી તોજો વિછાણ ખણ, અને તોજે ઘરે વંઝ.”
 ઉ માડુ ઉભાં થઈને પંઢજો વિછાણ ઉપાડે
 અને ઘરેં વ્યો,
 જુકો માડુ ઉતે હોવા ઉ ચમત્કાર નેરેને
 અચરજ થ્યા,
 ઈશ્વરજી સ્તુતી કરેને ઉ ચ્યોં,
 “અસી પેલા હેડો કડે નેર્યોં ન હો!”

૪ અંધો માડુ ડસંધો થીએતો

ઈસુ રસ્તે વેંઘા હોવા
ઈની હકડે માડુકે ડિઠોં.
ઈ જનમથી અંધો હો.
ઈસુજે ચેલે ઈની કે પૂછ્યોં,
“ગુરુજી, કેર પાપ કયો આય સે
હી માડુ અંધો જનમેઓ?”
કુરો ઈન પંઠ પાપ કેથેં સે ક
ઈનજા માબાપ પાપ કયોં તેસે?”
ઈસુ જમાભ ડિનો,
“ઈનજા પાપ ક ઈનીજે માબાપજે પાપેસે
ઈનજે અંધાપેકે ડીં પણ સંબંધ નાય.
ઈશ્વરજો પરાક્રમ ઈનજે જીવનમેં કમ કરે
તેંજે માટે ઈ અંધો જનમેઓ આય.
ડીં આય તેં સુઘી જે મુકે હલાયો અથોં,
ઈનીજા કમ પાં કરીઘા,
કારણ, જે રાત થેતો તેર
કોય કમ કરી સગે નતો.
આંઉ પૃથ્વી તે અંધ્યાં તેં સુઘી
જગતજો અજવાળો આંઉ અંધ્યાં.”

ઈ ચેં પોઆ ઈસુ જમીન તેં ઘુકયા,
 અને ઘુકજો ગારો ભનાયો.
 પોય ઈ ગારો ઈસુ ઈન અંધે માડુજી
 અખીંએ મથે લગાયો અને ઈન કે ચે,
 “વંઝ, અને સીલોઆના જે કુંઢમેં તોજો મોં ઘુ.”
 (સિલોઆના શબ્દજો અરથ “હલાયો” એજો થીએતો.)
 ઈ માડુ વ્યો, પંઢજો મોં કુંઢમેં ઘુતે,
 અને ડસંધો થ્યો, પોય ઈ પાછો આયો.
 ઈનજા પાડોશી અને ભાઈબંધ
 જે ઈનકે ભીખ મંગધો ડિઠો હો,
 ઉ ઈનકે પુછણ લગા, “કુરો હી ઉજ
 અંધો માડુ નાય જુકો હીતે વઈને ભીખ
 મંગધો હો?”

કેતરેક ચ્યોં, “હા, ઈજ આય.”
 પણ બે ચ્યોં, ના ઈ અંધે
 ભીખારી જેડો ડિસાજેતો ખરો, પણ ઈ ઉં નાય.”
 પણ ઈન માડુ પંઠ જભાભ ડિનોં,
 “આંઉ ઉજ માડુ અંધયા.”
 ઉ પુછણ લગા, “તું કેળી રીતે ડસંઘો થે?”
 ઉન જભાભ ડિને, “ઈસુ નાંજે માડુ
 થોડો ગારો ભનાયો, અને મુંજ અખીએ
 મથે લગાંય ઈન માડુ મુંકે ચેં, ‘સીલોઆ વંઝ,
 અને ઉનમેં તોજો મોં ધુ.’ એતરે આંઉ ઉતે વ્યોસ.
 જેળો આંઉ મુંજો મોં ધુતો ત તુરત જ આંઉ ડસંઘો થ્યોસ.”
 ઉની પુછે, ઉની માડુ કતે આય?”
 ઈન જભાભ ડિને, “કે આંઉ જાણ ન તો.”
 પેલા જુકો અંધો હો ઈન માડુકે
 ફરોશી નાંસે ઓળખાંઘા ઘાંર્મિક ચહુદીએ
 વટે ગની વ્યા
 જન ડીં ઈસુ ગારો ભનાયો
 અને ઉન માડુકે ડસંઘો ક્યોં, ઉ ડીં
 ઈશ્વર ભજનકેંજો પવિતર અને આરામજો ડીં
 એતરે સાબખાથવાર હો.
 ફરોશીએ ઈન માડુકે ફરીથી પુછ્યોં,
 “તું કેળી રીતે ડસંઘો થેં?”

ઈન માડુ ઈનનકે ચે,

“હેકડે માડુ મુંજી અખીંએ મથે ગારો લગાય.

મું મુંજો મોં ઘુતો અને હાણે આંઉ નેરે સગાતો.”

ફરોશીએ મંજાનું કતરેક ચ્યોં, જે માડુ

હી કમકે આય, સે પ્રભુજો માડુ હુણુ ન ખપે.

કોજે ઈ સાબ્જાથજો નિયમ પારે ન તો.”

‘તોય પણ બે માડુએ ચ્યોં,

“જુકો માડુ પાપી હોય સે હેળો અદભુત કમ

કેળી રીતે કરે સગે?”

ઈનમે ફરોશીએમં ભાગલા પ્યા.

ઉની ઈનજે માબાપકે પુછયો,

“હી આંજો છોકરો આય? આઈ ચોતા

ઈ અંધો જનમેણો, ત ઈ

હેવરજો કેળી રીતે નેરી સગે તો?”

“ઉ પયગંબર આય” ઈન માડુ જમાભ ડિનો.

તોય પણ થહુદી આગેવાન મંઝેલા તૈયાર ન હોવા

ક ઈ માડુ પેલા અંધો હો,

અને હાણે નેરે સગેતો.

ઈન માડુજે માબાપકે બોલાયે ઉનીકે પુછે

અને ખાતરી કરીંએ તે સુધી

ઈ આગેવાન મંઝેલા ઈચ્છધા ન હોવા.

તેર ફરોશીએ ઈન માડુકે પુછયોં,

તું ચેંતો ક ઉન માડુને તોકે ડસંધો કયોં,

તો તું ઈનજે વિશે કુરો ચેતો?”

ઈનજા માબાપ જમાભ ડિનો,

“અસીં જાણોતા કે ઈ અસાંજો પુતર આય.

અસીં ઈ પણ જાણોતા કે ઈ

અંધો જનમેઓ હો. પણ ઈન કે કેં

ડસંધો કયોં, ઈ અસીં જાણો નતા.

ઈન પંઢકે જ પુછો, ઈ ઉંમરલાયક આય. ઈ

પંઢ જમાભ ડઈ સગેતો!

ઈનજે માબાપ એડો જમાભ ડિનોં કારણ કે

ઉ થહુદી આગેવાનોનું ગભરાંધા હોવા.

ઈ આગેવાને પેલેથી જ નકડી કયોં હોં કે,

જે કોઈ ઈસુ અચીંઘલ રાજા આય

ઓળો વિશ્વાસ કરીંએ તેંકે સભાસ્થાનમંજાનું

કઢે છડણું.

એતરેજ ઈનજા માબાપ જમાભ ડિનો,
 “ઈ ઉમરલાયક આય ઈનકે પુછો.”
 પેલે ડસંઘે થએલ માડુકે ફરોશીંએ
 બઈ વાર બોલાયો. અને ઈની ઉનકે ચ્યોં,
 “ઈશ્વર વટે વચન ડે, ક તું સચો કુછને!
 અસીં જાણોતા કે, જેં માડુ તોકે ડસંઘો કેં
 સે પાપી આય.”
 ઈન જમાભ ડિનો, “ઈ માડુ પાપી આય ક
 ન, સે આંઉ જાણા નતો. હકડી ગાલ આંઉ જાણાંતો
 આંઉ અંઘો હોસ, અને હાણે નેરે સગાંતો.”
 ઉમી માડુ પુછયો, “ઉન માડુ કુરોકે? અને તોકે
 કેળી રીતે ડસંઘો કે?”
 ઉન જમાભ ડિનો, “મું આંકે પેલા ચ્યો આય.
 પણ સોઆંન? આંકે મુંવટા
 કુરેલાય ફરી સુણણું આય?
 કુરો આંકે પણ ઈનજા ચેલા થીણું આય ?
 ઉની ઈનજો અપમાન કયોં અને ચ્યોં,
 “તુંજ ઈન માડુજો ચેલો અંઈથે,
 અસીંત મુસાજા અનુયાથી ઈયું,
 અસીં જાણોતા કે,
 ઈશ્વર મુસાસે ગાલીંઉ કરીંઘા હોવા.

દીન માડુ વિસયમેં અસી કુરો ચોં?
 ઈ કયાંઘી અચેતો, ઈ પણ
 અસીં જાણો નતા.”

ઉન માડુ જમાભ ડિને,
 “દી તા કેતરો મળે વિચીતર ચોવાજે!
 ઉ કડાનું અચેતો, સે પણ જાણો નતા.
 ગમે તીં હોય પણ ઈન મુંકે ડસંઘો કે આય!
 અસીં ઈ જાણોતા કે,
 ઈશ્વર પાપીએજો સુણે નતા.
 પણ જુકો માડુ ઈશ્વરકે માન ડીંએતા,
 અને ઈનજી ઈચ્છા પરમાણે વરતેતા,
 એળે માડુએજો ઈશ્વર સુણેતા.
 ઘુનિયાજે આરંભથી હેવર સુઘી
 કેં પણ અંઘે માડુકે ડસંઘો કયોં હોય
 એળો સો નાય.
 જો ઈ માડુ ઈશ્વર વટા આયો ન હો,
 ત ઈ હેળો અજાયલ કમ કરી સગ્યો ન હો.

ઉની ઈનકે વરંઘો જભાભ ડિનો.

‘તું અંઘો જનમેઓ અંઈએં અને
પાપેમેં વડો ધ્યોં અંઈયે.

અને તું અસાંકે ઉપદેશ કીએંતો?’

ઉની ઈનકે સભાસ્થાનમંજાનું ઘકકા મારે
બાર હકલે કઢયોં.

ઈસુ જાણ્યો કે, ઉની ઈનકે હરસેલે કઢે,
એતરે ઈસુ ઈનકે બજે કઢયો, અને પુછ્યો,

“કુરો તું માડુજે દિકરે મથે વસ્વાસ કરીએં તો?”

ઉન માડુ જભાભ ડિને,

“ગુરુજી, મુંકે ચોં જે માડુજો દિકરો

કેર આય? જેસે આંઉ ઉન મથે વસ્વાસ કરીઆં?”

ઈસુ ઈનકે ચ્યોં,

“તું કડુણું ઈનકે ડિઠો આય.

જુકો હેવરજો તોસે ગાલ કરે તો,

ઈજ માડુજો દિકરો આય.”

ઉન માડુ જભાભ ડિનો, “પ્રભુ, આંઉ વસ્વાસ કરીઆંતો,”

અને ઈસુ વટે ઘુટણો પ્યો.

પ સરકારી અમલદારજો ભિમાર છોકરો

હકડો ડીં યહુદીયા પ્રાંતથી
નકરીને ગાલીલજે કાના ગામમાં
પાછા આયા.
કફરનાહુમ શેરજો
હકડો વડો સરકારી અમલદાર હો,
ઈનજો છોકરો ઘરે માંઘો હો.
હીન અમલદાર જાણેકે
ઈસુ ગાલીલ આયા અઈ.
ઈ ઈનીકે ઉતાવડસે મલેલા વ્યો.
ઈન ઈસુકે શોઘે કહે,
અને ઈનીકે કફરનાહુમ અચેજી વિનંતી કે.
વરી ઈનજે મરણ પધારી તે પેલ છોકરે કે
સજો કરેલા પણ વિનંતી કે.

ઈસુ ઈનકે ય્યોં,

“જે સુઘી આંઈ મુંકે વડા અને
ચમત્કારિક કમ કરીંઘે ડસંઘા ન
તે સુઘી આંઈ મું મથે
વસ્વાસ કરેવારા નયો.”

પણ ઈ અમલઘાર વિનંતી કે

“પ્રભુ મેરબાની કરેને ઉતાવળ કર્યો,
મુંજો છોકરો મરેજી અણી મથે આય.”

ઈસુ ઈનકે ય્યોં,

“તોજે ઘરે પાછો વંઝ, તોજો છોકરો જીવઘો.”

ઈસુજે વચનેતે ઈન અમલઘાર

વસ્વાસ કેં

અને ઘરે વંઝેલા નકર્યોં.

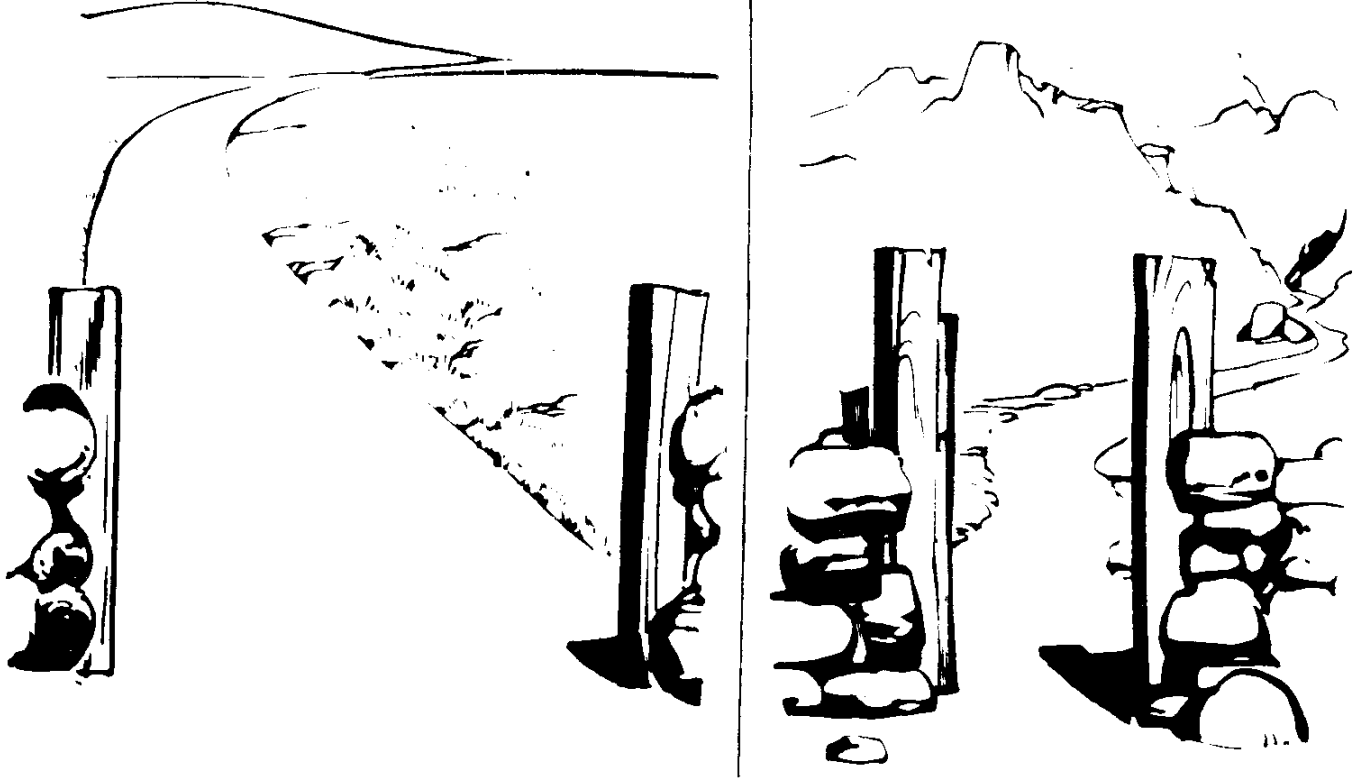
‘અંઝા ત ઈ રસ્તેમેં હો

એતરેમેં ઈનજા નોકર સામે મલ્યા,

ઉની ઈનકે ય્યોં,

“આંજો છોકરો હાણે સજો ઘઈ વ્યો આય.”

ક સાંકડો ઘરવાજો

હકડો વખત ઈસુ ચ્યોં,

“આંઈ ઈચ્છ્યોતા કે, બ્યા માડુ આંજે માટે કરીએં,

એળા કમ

આંઈ પણ ઉનીજે માટે કર્યો.

મુસાજો ઉપદેશ અને

બ્યા જુકો ઈશ્વર તરફસે બોલ્યા,

ઈની મણીજે શિક્ષણજો સાર ઈજ આય.

મરણ તરફ ગની વંઘલ રસ્તો સેલો આય,

ઈનજો ઘરવાજો બોરોજ વડો આય.

પણ જીવન તરફ ગની વેંઘલ રસ્તો કાઠો આય.

ઈનજો ઘરવાજે નંઢો આય.

બોરાજ થોડે માડુએંકે ઈ રસ્તો ચલેતો.

આંકે ઈન નંઢે રસ્તેજ વંઝણું ખપે.”

GOOD NEWS FOR YOU

New Reader Portion Book - 3

Kutchhi

90N 1617/98-99/2M

ISBN N 40 KUTC 199 (Vol III)

ISBN N 90 KUTC 195 (Set)

Published by
The Bible Society of India
206 Mahatma Gandhi Road
Bangalore-560 001

Panther India Printers Telefax: 3326918 / 3420447